

99 - 672a

1818. Ἀπόφασις τοῦ Καθολικοῦ Ἐπισκόπου Σύρου, ἐν 110β, σ. 446 - 447, δι' ἧς ἀπορρίπτεται αἵτησις τῆς συζύγου, ὅπως ὑποχρεωθῇ ὁ σύζυγός της εἰς διατροφήν της, λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ αἰτοῦσα ἦτο ὑπαίτια τῆς διαστάσεως, ἀρνούμενη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν συζυγικὴν οἰκίαν.

100 - 698a

1820. Ἐγγραφον τοῦ δραγουμάνου τοῦ στόλου Νικολάου Μουρούζη, ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου πρὸς τὸν ζαμπίτην τῆς Πάτρμου, «νὰ φυλάττῃ τὰ τοπικὰ ἔθιμα καὶ νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ νεωτερισμοὺς καὶ ἀπὸ κάθε ἐναντίον τῶν τοπικῶν ἐθίμων», ἐν 226a, σ. 111.

101 - 763a

1825. Ἐγγραφον τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ 25 Μαρτίου, περὶ μὴ παραμονῆς τῶν ἰδίων Δημογερόντων πλέον τοῦ ἔτους «ἐναντίον τοῦ ἐλευθέρου πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐναντίον τῶν παλαιῶν καὶ πατρίου νόμου τῆς Πόλεως...», ἐν 11a, σ. 441.

102 - 787β

1827. Πρακτικὸν τῶν Ἐπιτρόπων καὶ Προεστώτων τῆς νήσου Σύρου ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1827, ἐν 110β, σ. 308.

«...θέλοντας νὰ ἀκολουθήσωμεν αὐτὸν τὸν παλαιὸν νόμον (πρβλ. ἀριθ. 221 καὶ 629) ὁμπλιγάρομε τὴν καντζελλαρία μας νὰ μὴν ἐμπορῇ ὁ Καντζηλλιέρης νὰ κάμῃ καμμιὰ πούλησιὰ ἀπὸ πρᾶγμα ἀκίνητο, ἂν δὲν βαλθῇ εἰς τὸ ντελάλι ἢ εἰς τὸ ἰνκάντι, μακάρι νὰ εἶναι δέκα γροσιῶν ποσότητα, καὶ τέτιας λογῆς λείπουν εἰς τὸ ἐρχόμενο οἱ ἐνοχλήσεις εἰς τὸ ἀναμεταξὺ τῶν ἐγκατοίκων μας».

103 - 950a

1839. Μὲ μπουγιουρντὶ τοῦ βαλῆ τῆς Ρούμελης ἐδόθη εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Σιατίστης ἡ ἄδεια «νὰ συστήσουν μιὰν ἐξάδα ἀπὸ τοὺς τιμιωτέρους καὶ εὐσυνειδητοτέρους τῆς χώρας

τους, διὰ τὰ θεωροῦν τὰς ἐμπορικὰς διαφορὰς καὶ κάθε ἄλλην διαφορὰν (ἐκτὸς μόνον ὅταν ἀνήκουν εἰς τὸν Ἱερὸν Μεχκεμέ, τὰ θεωροῦνται ἐκεῖ). Κάθε διαφορὰν θέλει θεωρεῖται δις τῆς ἐβδομάδος, δηλαδή Κυριακὴ καὶ Τετράδην», ἐν 275β, ἀριθ. 106.

104 - 950β

1839. Ἀπόφασις δικαστηρίου Σιατίστης, ἐκ τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῶν δημογερόντων, ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου, «κατὰ τὴν ψῆφον τοῦ Ἀρμενοπούλου, φύλλον 3095, λέγοντος, ἐὰν ἡ γυνὴ ἔχουσα τέκνα καὶ δὲν δευτεροῦπανδρευθῇ, ἔχει τόπον κληρονομίας τῆς ἀνδρικῆς περιουσίας ὁμοίαν ἐνὸς τῶν τέκνων της», ἐν 275β, ἀριθ. 110. (Πρόκειται περὶ τῆς α' ἐκδ. τῆς μεταφράσεως Σπανοῦ (1744), σ. 309).

105 - 963a

1842. Συμφωνητικὸν ἐνώπιον ἐπ. Λάμπης, Ἀμαρίου Κρήτης Νικοδήμου,
Ἐμμ. Γενεράλις, ΕΕΚΣ Δ', 1941, σ. 58.
«Οἱ ὑποκάτωθεν ὑπογεγραμμένοι ὅ τε Κ. καὶ ἡ Κ. Μ. Ἐπειδὴ ἐγὼ ἡ Κ. Μ. εἰς ἡλικίαν οὔσα (= ἡλικιωμένη) καὶ ὁ ἄνδρας μου Κ. νέος, καὶ τέκνα δὲν ἐκάναμεν, τοῦ δίνω ἄδειαν, μὲ ἰδικήν μου προαίρεσιν, τὰ ὑπανδρευθῇ καὶ ὁ Θεὸς τὰ δώση τὰ τεκνοποιήση... Ἐπιβεβαιωμένον παρὰ τοῦ ἀρχιερέως Λάμπης Νικοδήμου...».

106 - 974a

1845. Βεβαιωτικὸν γράμμα ἀπὸ 25 Μαρτίου, τῶν κατοίκων Ραδοβίστι (περιφερείας Κοζάνης) «...σήμερον συναχθέντες ὅλοι κοινῶς ἀπεφασίσσαμεν τὰ μοιράσωμεν τὰ χωράφιά μας ὅλα καὶ ἐὰν μὲν εὗρεθῶσι περισσότερα ἀπ' ὅσα οὔσι γεγραμμένα εἰς τὰς ταπιάς μας, αὐτὰ τὰ δώσωμεν εἰς ὅσους ἕως τώρα δὲν ἔλαβον...», ἐν 275β, ἀριθ. 114.